

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Obrátit Se Na Soud](#) > [Kde A jak](#) > [Náklady](#) > Croatia

Náklady

Obsah zajišťuje

Chorvatsko

Chorvatsko

Tato stránka poskytuje informace o nákladech řízení v Chorvatsku.

Náklady na právní zastoupení

Na základě zákona o právnických povoláních (*Zakon o odvjetništvu*) a po dohodě s ministrem spravedlnosti vypracovává a přijímá chorvatská advokátní komora (*Hrvatska odvjetnička komora*) [advokátní tarif odměn a náhrad nákladů](#) (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika*). Tarif určuje způsob oceňování, výpočtu a úhrady za služby právníků a nákladů, které jsou strany povinny platit právníkovi nebo advokátní kanceláři za služby poskytované na základě plné moci nebo rozhodnutí příslušného orgánu, v souladu se zákonem o právnických povoláních.

Náklady na zastupování zahrnují služby právníků plus daň z přidané hodnoty a náklady nezbytné k poskytování těchto služeb. Náklady na zastupování hradí klient (strana).

Advokátní tarif odměn a náhrad nákladů upravuje zejména náhradu nákladů souvisejících s různými druhy řízení (trestní řízení a řízení o přečinech, občanskoprávní řízení atd.).

Právníci jsou povinni tarif dodržovat při každé poskytnuté službě a vždy vystavit straně fakturu.

Tarifní položky lze zvýšit o 100 %, pokud je v daném případě vyžadována zvláštní odbornost a znalosti nebo pokud je věc zvláště složitá nebo s sebou nese zvláštní riziko odpovědnosti za poskytované služby.

Zvláštní odbornost a znalosti jsou uznávány zejména ve složitých sporech nebo řízeních nebo při práci týkající se zvláštních smluv, kde je vyžadována znalost nebo přehled o zahraničním právu nebo právní literatuře, případně studium nebo zkoumání odborných témat v oblasti strojírenství, chemie, technologie, přírodních a fyzikálních věd, medicíny, společenských věd nebo používání cizího jazyka atd.

S ohledem na všechny okolnosti poskytovaných služeb a výhody, které z toho pro stranu vyplývají, mohou právníci také některé položky tarifu snížit o 50 %.

Etický kodex právníků (*Kodeks odvjetničke etike*) vyžaduje, aby klienta informovali o přibližné výši nákladů na zastoupení a upozornili ho na možnost, že náklady přiznané klientovi a účtované protistraně mohou být nižší než částka uvedená na faktuře právníka.

Náklady trestního řízení

[Trestní řád](#) (*Zakon o kaznenom postupku; Narodne novine* (NN; úřední věstník Chorvatské republiky) č. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 a 145/13, 152/14, 70/17, dále jen „trestní řád z roku 2008“) definuje náklady trestního řízení s tím, že se těmito náklady rozumějí veškeré výdaje vynaložené v trestním řízení od okamžiku, kdy bylo zahájeno, do jeho ukončení, výdaje spojené s dokazováním před zahájením trestního řízení a výdaje spojené s poskytnutím právní pomoci. Náklady trestního řízení zahrnují:

1. výdaje související s úkony týkajícími se svědků, soudních znalců, tlumočnicků a jiných odborníků; náklady na technické nahrávání, přepis zvukových záznamů a náklady na šetření na místě; náklady na kopírování

- nebo záznam souborů nebo jejich částí;
2. náklady na dopravu obžalovaného;
 3. výdaje související s účastí obžalovaného nebo zatčené osoby;
 4. náklady na dopravu a cestovní náklady všech osob jednajících v úředním styku;
 5. léčebné náklady obžalovaného, který nemá nárok na zdravotní péči během zadržení nebo ve vyšetřovací vazbě nebo ve zdravotnickém zařízení na základě rozhodnutí soudu, jakož i náklady na porod;
 6. paušální částku;
 7. odměny a nezbytné výdaje vynaložené obhájcem, nezbytné výdaje vynaložené soukromým žalobcem a poškozeným, který jedná jako žalobce, a jejich právními zástupci, jakož i odměny a nezbytné výdaje za jejich zmocněnce;
 8. nezbytné výdaje vzniklé poškozenému a jeho právnímu zástupci, jakož i odměna a nezbytné výdaje jeho zmocněnce.

Náklady uvedené v odst. 2 bodech 1 až 5 tohoto článku s výjimkou nákladů vzniklých orgánům financovaným ze státního rozpočtu a nezbytných výdajů vynaložených obhájcem a zmocněncem jmenovaným poškozeným, který jedná jako žalobce v řízení o trestných činech, které jsou stíhány z moci úřední, jsou hrazeny ze zdrojů orgánu odpovědného za vedení trestního řízení a mají být v pozdější fázi uhrazeny osobami, které mají povinnost je uhradit.

Náklady na trestní řízení uvedené v bodech 1 až 5 jsou hrazeny ze zdrojů orgánu odpovědného za vedení řízení a v pozdější fázi budou uhrazeny osobami, které mají povinnost je uhradit, s výjimkou nákladů vzniklých orgánům financovaným ze státního rozpočtu a nezbytných výdajů vynaložených obhájcem a zmocněncem jmenovaným poškozeným, který jedná jako žalobce v řízení o trestných činech stíhaných z moci úřední.

Bez ohledu na výsledek trestního řízení nesou obžalovaní, poškození, poškození jednající jako žalobci, soukromí žalobci, obhájci, právní zástupci, zmocněnci, soudní znalci, tlumočníci a odborníci náklady na svou účast, za prodlení v dokazování nebo odročení slyšení a další náklady řízení způsobené jejich zaviněním, jakož i náklady na poměrnou část paušální částky.

Obžalovaným, kteří byli shledáni vinnými, soud uloží náhradu nákladů trestního řízení, pokud se na ně nevztahuje úplná nebo částečná výjimka. Pokud bude shledáno vinnými několik obžalovaných, bude každému z nich uloženo, aby uhradil poměrnou část nákladů, nebo pokud to nebude možné, bude jim uloženo uhradit náklady společně a nerozdílně.

Ve svém rozhodnutí týkajícím se nákladů může soud obžalovaného zprostit jeho povinnosti plně či částečně uhradit následující položky: náklady související s úkony týkajícími se svědků, soudních znalců, tlumočnicků a jiných odborníků; náklady na technické nahrávání, přepis zvukových záznamů a náklady na šetření na místě; náklady na kopírování nebo záznam souborů nebo jejich částí; náklady na dopravu obžalovaného; výdaje související s účastí obžalovaného nebo zatčené osoby; náklady na dopravu a cestovní náklady všech osob jednajících v úředním styku; léčebné náklady obžalovaného, který nemá nárok na zdravotní péči během zadržení nebo vyšetřovací vazby nebo ve zdravotnickém zařízení na základě rozhodnutí soudu; náklady na porod; paušální částku, jakož i odměnu a nutné výdaje ustanoveného obhájce. Pokud budou tyto okolnosti zjištěny po vydání rozhodnutí o nákladech řízení, může předseda senátu (*predsjednik vijeća*) vydat zvláštní rozhodnutí, kterým bude obžalovaný osvobozen od povinnosti hradit náklady trestního řízení. Soud může požádat obžalovaného, aby předložil potvrzení vydané daňovou správou, které potvrdí jeho finanční situaci a příjem.

Pokud se však deset let ode dne, kdy rozhodnutí o nákladech trestního řízení nabylo právní moci, zjistí, že finanční situace odsouzeného umožňuje, že je schopen plně nebo částečně uhradit náklady trestního řízení, včetně nákladů na ustanoveného obhájce, může na návrh státního zástupce (*državni odvjetnik*) předseda senátu odsouzenému po jeho vyjádření uložit úplné nebo částečné pokrytí těchto nákladů.

Podle trestního řádu z roku 2008 není obžalovaný povinen uhradit náklady řízení v každém případě. Pokud je trestní řízení zastaveno nebo je vydán rozsudek, který obžalovaného zproští obžaloby nebo je obžaloba stažena, budou náklady trestního řízení a nezbytné výdaje vzniklé obžalovanému, jakož i odměna obhájce, hrazeny ze státního rozpočtu.

Soukromý žalobce a poškozený jednající jako žalobce musí uhradit náklady trestního řízení, nezbytné výdaje vzniklé obžalovanému a odměnu a nezbytné výdaje vynaložené jeho obhájcem, pokud bude řízení ukončeno rozsudkem, kterým je obžalovaný osvobozen, nebo byla obžaloba stažena nebo rozhodnutím o přerušování řízení,

pokud již nebylo přerušeno, nebo pokud bylo vydáno rozhodnutí o stažení obžaloby z důvodu smrti obžalovaného nebo z důvodu promlčení stíhání vzhledem k průtahům v řízení bez zavinění soukromého žalobce nebo poškozeného jednajícího jako žalobce. Pokud je řízení přerušeno z důvodu stažení obžaloby nebo upuštění od stíhání, může obžalovaný a soukromý žalobce nebo poškozený jednající jako žalobce dosáhnout náhrady svých nákladů. Pokud v řízení působí několik soukromých žalobců nebo poškozených jednajících jako žalobci, ponесou náklady společně a nerozdílně všichni.

Předpisy upravující náklady řízení – právní základ

Informace o nákladech na trestní řízení se nacházejí v čl. 145 až 152 hlavy X [trestního řádu z roku 2008](#), v [zákoně o právnických povoláních](#), v [advokátním tarifu odměn a náhrad nákladů](#) a v [zákoně o soudních poplatcích \(Zakon o sudskim pristojbama\)](#) (pokud bude trestní řízení zahájeno na základě soukromé obžaloby, zaplatíte soudní poplatek 250,00 HRK).

On-line informace o nákladech řízení

Výše uvedené zákony se nacházejí v úředním věstníku Chorvatské republiky [Narodne novine](#) nebo na internetových stránkách [Chorvatské advokátní komory](#).

Daň z přidané hodnoty

Jelikož advokáti podléhají dani z přidané hodnoty (DPH), podléhají této daňové povinnosti také jejich služby. DPH je účtována ve výši 25 % z každé faktury vystavené právníkem. Je třeba poznamenat, že tabulky uvedené v advokátním tarifu odměn a náhrad nákladů nezahrnují DPH, která je účtována při fakturaci.

Náklady v přestupkovém řízení

Náklady přestupkového řízení zahrnují:

- výdaje orgánu státní správy jako oprávněného navrhovatele v důsledku zjištění přestupku pomocí technických prostředků nebo provedením nezbytných analýz a odborných hodnocení,
- veškeré výdaje soudu zaplacené předem z části státního rozpočtu, která je přidělena pro daný soud, během řízení (výdaje související se svědky, soudními znalci, tlumočníky a dalšími odborníky; náklady na šetření na místě; náklady na účast žalovaného nebo jiných osob; cestovní výdaje a odměny za všechny osoby jednající v rámci úřední pravomoci atd.),
- paušální částka nákladů přestupkového řízení:
 1. vzniklých orgánům odpovědným za vedení řízení;
 2. vzniklých na základě rozhodnutí městského soudu (*općinski sud*) týkajícího se námítky proti povinnému zatykači pro případ přestupku;
 3. vzniklých Nejvyššímu přestupkovému soudu v Chorvatsku (*Visoki prekršajni sud*) při vydání konečného rozhodnutí o odpovědnosti za přestupek žalovaného, které vydal na základě odvolání podaného jak žalobcem, tak i žalovaným nebo pouze na základě odvolání podaného žalovaným,
- léčebné náklady žalovaného, který nemá nárok na zdravotní péči během vazby nebo ve zdravotnickém zařízení na základě rozhodnutí soudu,
- cestovní výdaje žalovaného,
- nezbytné výdaje vzniklé poškozenému a poškozenému jednajícímu jako žalobci, jakož i jejich právním zástupcům a zmocněncům,
- nezbytné výdaje a odměna hrazená obhájci žalovaného.

Paušální částka se stanoví v mezích stanovených zvláštním předpisem s ohledem na složitost a délku řízení a finanční situaci žalovaného.

Soud uhradí náklady řízení zaplacené předem z části státního rozpočtu, která je přidělena pro daný soud, v pozdější fázi od žalovaného nebo jiných osob povinných k jejich úhradě v souladu s ustanoveními tohoto zákona. Soud vede zvláštní seznam vynaložených nákladů, které se vztahují k výdajům orgánu státní správy jako oprávněného žalobce v důsledku zjištění přestupku pomocí technických prostředků nebo provedením nezbytných analýz a odborných hodnocení; veškeré výdaje soudu zaplacené předem z části státního rozpočtu, která je

přidělena pro daný soud, během řízení (výdaje související se svědky, soudními znalci, tlumočníky a dalšími odborníky; náklady na šetření na místě; náklady na účast žalovaného nebo jiných osob; cestovní výdaje a odměny za všechny osoby jednající v rámci úřední pravomoci atd.), a léčebným nákladům žalovaného, který nemá nárok na zdravotní péči během vazby nebo ve zdravotnickém zařízení na základě rozhodnutí.

Osoba požadující náhradu těchto nákladů musí soudu předložit specifikaci nákladů spolu s nezbytnými informacemi a důkazy o vzniklých nákladech.

Výdaje na tlumočení do jazyků, které jsou v Chorvatsku menšinové, vyplývající z použití ustanovení ústavy a zákona o právech národnostních menšin používat svůj jazyk a písmo v Chorvatské republice (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*) nebudou osobám, kterým tento zákon ukládá uhradit náklady řízení, účtovány.

Ministr spravedlnosti vydává pravidla, která podrobně stanoví náhradu nákladů za přestupkové řízení.

Otázku, kdo je povinen uhradit náklady, a otázku týkající se rozhodování o nákladech řízení upravují články 139 a 140 [zákona o přestupcích](#) (*Prekršajni zakon*; úřední věstník č. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 a 118/18).

Náklady občanskoprávního řízení

Náklady občanskoprávního řízení se skládají ze způsobilých výdajů vzniklých v průběhu řízení nebo pro účely řízení. Některé náklady, například soudní poplatky, souvisejí s působením orgánu odpovědného za vedení řízení; jiné výdaje, například náklady na znalecké posudky nebo tlumočnické služby, se vztahují k nákladům splatným soudnímu znalci nebo soudnímu tlumočnickovi. Náklady občanskoprávního řízení zahrnují také cestovní výdaje a náklady na pobyt a ušlý výdělek hrazený svědkovi, ale většinu tvoří náklady na zastupování v řízení vynaložené právníkem zastupujícím strany.

Většinu ustanovení o nákladech vynaložených v občanskoprávním řízení lze najít v [zákoně o občanském soudním řádu](#) (*Zakon o parničnom postupku*), včetně nákladů na dokazování (článek 168 zákona o občanském soudním řádu), nákladů na podání návrhu na mimosoudní řešení sporu v rámci řízení o žalobě na náhradu škody nebo nákladů vzniklé straně, která má v úmyslu podat občanskoprávní žalobu za účelem ochrany svých osobnostních práv. Předtím však musí podat návrh na smírné urovnání sporu (čl. 186 písm. a) občanského soudního řádu).

Tyto náklady jsou zpravidla hrazeny stranou, která podala návrh, ale mohou jí být následně uhrazeny v rámci nákladů řízení v závislosti na její úspěšnosti ve sporu.

Náklady vynaložené v průběhu občanskoprávního řízení souvisejí s náklady nezbytnými k prokázání určitých skutečností (náklady na provedení důkazů, náklady na předvedení svědka) a náklady na zastupování.

Náhrada všech těchto nákladů protistranou závisí na úspěchu v řízení. V zásadě každá strana předem uhradí náklady, které jí vzniknou v důsledku jejího jednání (článek 152 občanského soudního řádu), zatímco strana, která je ve sporu zcela úspěšná, má nárok na plnou náhradu nákladů řízení (článek 154 občanského soudního řádu). Je však také třeba zohlednit, zda byly tyto náklady pro účely soudního sporu nezbytné, protože strana má nárok na náhradu pouze těchto nákladů (článek 155 občanského soudního řádu).

Soud může nařídit, aby každý účastník řízení nesl vlastní náklady, pokud je jeho úspěch v řízení částečný, nebo uložit jednomu z účastníků řízení uhradit poměrnou část nákladů řízení druhému účastníkovi a vedlejšímu účastníkovi.

Soud může rozhodnout, že jedna strana by měla uhradit veškeré náklady vynaložené protistranou a jejím vedlejším účastníkem, pokud má protistrana úspěch pouze v relativně malé části svého nároku, který nevedl k žádným konkrétním nákladům.

Dva základní principy, na nichž je založeno rozhodnutí o nákladech občanskoprávního řízení, jsou princip úspěchu (*causae*) a princip zavinění (*culpe*).

Strana, které vznikly náklady ze svého vlastního zavinění nebo z události, která se jí stala, nemá nárok na náhradu nákladů protistrany bez ohledu na její úspěch ve sporu (článek 156 občanského soudního řádu).

Nárok na náhradu nákladů v případě zastavení řízení nebo sporu zahrnujícího více stran nebo v případě dosažení

soudního smíru upravuje čl. 158 odst. 1, články 159, 161 a 324 občanského soudního řádu.

Náklady na občanskoprávní řízení, jakož i soudní poplatky, se určují podle hodnoty předmětu sporu v době výkonu konkrétního úkonu souvisejícího se sporem, nikoli podle toho, jaká je jejich hodnota v době, kdy je hlavní líčení ukončeno. Kromě toho jsou náklady občanskoprávního řízení stanoveny v závislosti na úspěchu poměrně k hodnotě předmětu sporu v době, kdy je hlavní jednání ukončeno.

Povinnost platit soudní poplatky upravuje [zákon o soudních poplatcích](#).

Účastník soudního řízení může uplatnit právo na osvobození od úhrady nákladů řízení a právo na kvalifikovanou právní pomoc způsobem a za podmínek stanovených zvláštními předpisy upravujícími bezplatnou právní pomoc (článek 172 občanského soudního řádu).

Soud rozhodne o náhradě nákladů na základě konkrétního požadavku strany, a to bez ústního projednání. V žádosti je strana povinna uvést náklady, za které žádá náhradu. Návrh na náhradu nákladů řízení musí účastník podat nejpozději do skončení ústního řízení předcházejícího jednání o nákladech řízení. Má-li však být toto rozhodnutí vydáno bez předchozího ústního řízení, musí účastník řízení zahrnout návrh na náhradu nákladů řízení do návrhu, o kterém rozhodne soud. Soud rozhodne o nároku na náhradu nákladů řízení rozsudkem nebo rozhodnutím o ukončení řízení před tímto soudem (článek 164 občanského soudního řádu).

Rozhodnutí o nákladech řízení obsažené v rozsudku lze napadnout pouze stížností podanou proti tomuto rozhodnutí, pokud není současně napadeno rozhodnutí ve věci samé (článek 167 občanského soudního řádu).

Náklady vykonávacího řízení

Náklady vykonávacího řízení se skládají z nákladů vzniklých účastníkům, soudu a dalším účastníkům vykonávacího řízení, které vznikly v souvislosti s vykonávacím řízením.

[Zákon o výkonu rozhodnutí](#) (*Ovršni zakon*) obsahuje poměrně malý počet ustanovení upravujících náklady na toto řízení. Pouze jeden článek se zabývá výhradně náhradou nákladů na výkon rozhodnutí (článek 14 zákona o výkonu rozhodnutí). Upřesňuje zálohu na náklady řízení, důsledky nedodržení povinnosti uhradit náklady řízení předem stranami a použití těchto ustanovení v zajišťovacím řízení.

Ustanovení, která by soudu umožnila nařídit náhradu nákladů řízení, nejsou v zákoně o výkonu rozhodnutí obsaženy. Místo toho se podle čl. 21 odst. 1 zákona o výkonu rozhodnutí přiměřeně použijí ustanovení občanského soudního řádu.

V souladu se [zákonem o výkonu rozhodnutí v oblasti vymáhání peněžitých pohledávek](#) (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) ze dne 1. ledna 2011 vymáhá finanční agentura (FINA) peněžité pohledávky podnikatelských subjektů a občanů vůči všem jejich účtům a termínovaným vkladům ve všech bankách podle osobního identifikačního čísla dlužníka, proti kterému je namířen výkon rozhodnutí, a to bez jeho souhlasu.

V souladu s článkem 8 [pravidel týkajících se druhů a výše poplatků za služby stanovené v zákoně o výkonu rozhodnutí v oblasti vymáhání peněžitých pohledávek](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavlanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) stanoví vedení agentury FINA výši poplatků uvedených v pravidlech ve svém ceníku, který schvaluje ministr financí. Výňatek z ceníku služeb agentury FINA podle zákona o výkonu rozhodnutí v oblasti vymáhání peněžitých pohledávek lze stáhnout z jejich oficiálních internetových stránek.

Náklady na řízení související s nařízením a výkonem exekuce a zajištěním je třeba uhradit předem zástavnímu věřiteli nebo věřiteli oprávněnému z výkonu rozhodnutí. Věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí nebo zástavní věřitel musí uhradit náklady řízení předem ve lhůtě stanovené soudem.

V případě vymáhání movitého majetku soud nařídí věřiteli oprávněnému z výkonu rozhodnutí, aby uhradil náklady nezbytné k provedení určitých úkonů souvisejících s výkonem rozhodnutí (úkony provedené soudním vykonavatelem za účelem zabavení a ocenění, propadnutí, vynětí a předání movitého majetku do úschovy soudu nebo věřiteli oprávněnému z výkonu rozhodnutí nebo třetí straně) ve stanovené lhůtě. Věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí nemá proti tomuto rozhodnutí právo na odvolání a je povinen ho dodržovat. Náklady se hradí na vkladový účet soudu.

Pokud věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí nebo zástavní věřitel nedodrží rozhodnutí soudu o úhradě nákladů ve lhůtě stanovené soudem, přičemž úkon související s výkonem rozhodnutí nebo zajištěním nemůže být proveden bez jeho úhrady, soud výkon rozhodnutí pozastaví. Pokud náklady vynaložené na provedení určitého úkonu, který není pro výkon rozhodnutí nezbytný, nebudou uhrazeny předem ve lhůtě stanovené soudem, úkon nebude proveden (čl. 14 odst. 2 zákona o výkonu rozhodnutí).

V případě výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitého majetku je jedním z úkonů stanovení hodnoty nemovitosti. Děje se tak na základě rozhodnutí soudu podle jeho uvážení po jednání, na kterém mají účastníci příležitost se k němu vyjádřit a předložit důkazy (čl. 92 odst. 1 zákona o výkonu rozhodnutí). Kterákoli strana však může rovněž navrhnout, aby hodnota nemovitosti byla stanovena znaleckým posudkem vypracovaným příslušným soudním znalcem. V tomto případě musí tento účastník uhradit náklady na posouzení znaleckým posudkem předem.

Kromě obecných ustanovení, která upravují náhradu nákladů na výkon rozhodnutí, obsahuje zákon o výkonu rozhodnutí v části upravující výkon rozhodnutí ve vztahu k nemovitostem ustanovení o nákladech řízení, které určují pořadí vypořádání při sdílení kupní ceny.

Výnosy z prodeje musí pokrýt především náklady na vykonávací řízení týkající se soudních poplatků a záloh zaplacených za provedení úkonů, jakož i daně a další poplatky splatné v předchozím roce a účtované z prodaného majetku. Tyto náklady mají přednost přede všemi ostatními pohledávkami, a to jak pohledávkami stran, tak i dalších účastníků řízení (čl. 113 odst. 1 bod 1. zákona o výkonu rozhodnutí).

Pokud jde o právní postavení zástavního věřitele v případě výkonu rozhodnutí týkajícího se nemovitého majetku, z judikatury vyplývá, že kromě účastníků řízení má zástavní věřitel rovněž nárok na náhradu nákladů řízení.

Výkon rozhodnutí týkající se nemovitého majetku vyžaduje využití soudního vykonavatele, který má nárok na náhradu nákladů. V tomto případě se použijí ustanovení občanského soudního řádu o náhradě nákladů řízení (článek 155 občanského soudního řádu stanoví náhradu nákladů řízení a článek 154 občanského soudního řádu stanoví způsob náhrady nákladů řízení).

Vzhledem k tomu, že zákon o výkonu rozhodnutí neobsahuje žádná ustanovení o způsobu rozhodování ani o výši nákladů řízení, použijí orgány rozhodující o nákladech řízení obecná ustanovení občanského soudního řádu, která upřesňují, že při rozhodování o nákladech řízení, které mají být účastníkovi uhrazeny, zohlední soud pouze náklady, které byly nezbytné pro účely vedení řízení. O nezbytných nákladech a výši nákladů rozhoduje soud, který pečlivě posoudí všechny okolnosti, přičemž zohlední zejména pravidla občanského soudního řádu upravující přípravný postup pro účely jednání před soudem, které zahrnuje písemná podání, jedno přípravné slyšení a jedno slyšení v rámci jednání před soudem (článek 155 občanského soudního řádu).

Kromě nákladů na právní zastoupení věřitele oprávněného z výkonu rozhodnutí má v případě výkonu rozhodnutí na základě veřejné listiny také věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí nárok na náhradu nákladů na notářské poplatky.

Pravidla týkající se poplatků a odměn notářů ve vykonávacím řízení (*Pravidla o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku*) stanoví, že náklady na úkony provedené notáři při přijímání návrhů na výkon rozhodnutí a vydávání příkazů k výkonu rozhodnutí založených na veřejných listinách musí být věřitelem oprávněným z výkonu rozhodnutí hrazeny předem. Pokud věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí náklady předem neuhradí, bude vykonávací řízení zastaveno (čl. 14 odst. 2 zákona o výkonu rozhodnutí).

Skutečnost, že movitý majetek nelze prodat v dražbách a že pohledávka věřitele oprávněného z výkonu rozhodnutí zůstává nevyrovnána, neznamená, že věřiteli oprávněnému z výkonu rozhodnutí nevznikly žádné nezbytné náklady na vykonávací řízení.

Náklady na zahájení řízení soudem z moci úřední hradí soud předem z vlastních prostředků. Zákon o výkonu rozhodnutí stanoví možnost zahájit vykonávací řízení z moci úřední, pokud je to výslovně stanoveno zákonem.

Notáři provádějící výkon rozhodnutí na základě veřejných listin mají určité náklady, například notářské poplatky nebo náklady na materiály, které se mohou vztahovat k nákladům na doručení nebo na poštovní služby, nebo náklady na papír atd., jakož i náklady spojené s vypracováním návrhu na výkon rozhodnutí, pokud ho vypracovává právník. Tyto náklady musí věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí uhradit předem.

Výkon rozhodnutí na základě vykonatelného titulu vykonávají soudy. V tomto případě se náklady, které má věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí uhradit předem, skládají ze soudních poplatků a výdajů souvisejících s vypracováním návrhů na výkon rozhodnutí prostřednictvím právníka.

Dlužník, proti kterému je výkon rozhodnutí namířen, nebo zástavní dlužník musí uhradit náklady nezbytné pro výkon rozhodnutí nebo zajištění věřiteli oprávněnému z výkonu rozhodnutí nebo zástavnímu věřiteli (čl. 14 odst. 4 zákona o výkonu rozhodnutí). Toto právní ustanovení představuje základ pro rozhodnutí o nákladech řízení.

Je-li přijato rozhodnutí o nezbytných nákladech [na základě] příkazu k výkonu rozhodnutí na základě veřejné listiny nebo návrhu postoupeného příslušnému soudu k rozhodnutí ve věci a doručení rozhodnutí účastníkům řízení, má věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí nárok na náhradu za notářský poplatek v závislosti na výši pohledávky, a je také oprávněn účtovat DPH z této částky.

Případy, kdy věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí nemá nárok na náhradu nákladů řízení, upravuje čl. 39 odst. 1, 2 a 3 zákona o výkonu rozhodnutí a čl. 72 odst. 1 zákona o výkonu rozhodnutí).

Věřitel oprávněný z výkonu rozhodnutí má nárok na náhradu nákladů, které mu byly způsobeny zaviněním protistrany nebo událostí, která se protistraně stala, bez ohledu na výsledek řízení (článek 156 občanského soudního řádu, který se použije v souladu s čl. 21 odst. 1 zákona o výkonu rozhodnutí). Toto ustanovení je v souladu s ustanoveními občanského soudního řádu upravujícími náhradu nákladů řízení na základě principu zavinění.

Dlužník, proti kterému je výkon rozhodnutí namířen, nebo zástavní dlužník má však také nárok na náhradu veškerých nákladů řízení, které byly neoprávněně způsobeny věřitelem oprávněným z výkonu rozhodnutí (čl. 14 odst. 5 zákona o výkonu rozhodnutí).

Návrh na náhradu nákladů je třeba podat nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy bylo řízení ukončeno (čl. 14 odst. 6 zákona o výkonu rozhodnutí). Rozhodnutí o nároku na náhradu nákladů řízení se vydává buď jako nedílná součást příkazu k výkonu rozhodnutí, nebo jako samostatné usnesení, které, pokud nabude právní moci, představuje vykonatelný titul, na jehož základě lze konat v jiných vykonávacích řízeních.

Předpisy upravující náklady občanskoprávních a vykonávacích řízení:

[Občanský soudní řád \(Zakon o parničnom postupku\)](#) (úřední věstník č. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 a 70/19)

[Zákon o výkonu rozhodnutí \(Ovršni zakon\)](#) (úřední věstník č. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 a 131/20)

[Zákon o výkonu rozhodnutí v oblasti vymáhání peněžitých pohledávek \(Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima\)](#) (úřední věstník č. 68/18, 2/20, 46/20 a 47/20)

[Zákon o soudních poplatcích \(Zakon o sudskim pristojbama\)](#) (úřední věstník č. 118/18)

[Zákon o bezplatné právní pomoci \(Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći\)](#) (úřední věstník č. 143/13)

[Advokátní tarif odměn a náhrad nákladů \(Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika\)](#) (úřední věstník č. 142/12, 103/14, 118/14 a 107/15)

[Pravidla týkající se dočasného notářského tarifu \(Pravilnik o privremenoj javnobilježničkoj tarifi\)](#) (úřední věstník č. 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 a 64/19)

[Pravidla týkající se poplatků a odměn notářů ve vykonávacím řízení \(Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku\)](#) (úřední věstník č. 9/21)

[Pravidla pro vyplácení odměn a náhrad nákladů notářů jednajících jako soudem ustanovení správci v dědickém řízení \(Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku\)](#) (úřední věstník č. 135/03)

[Pravidla týkající se tarifu odměn a náhrad nákladů za služby certifikovaných komisionářů \(Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisione djelatnosti\)](#) (úřední věstník č. 115/12)

[Pravidla týkající se druhů a výše poplatků za prodej nemovitého a movitého majetku ve vykonávacích řízeních \(Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavlanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku\)](#) (úřední věstník č. 156/14)

[Pravidla týkající se druhů a výše poplatků za služby stanovené v zákoně o výkonu rozhodnutí v oblasti vymáhání peněžitých pohledávek \(Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavlanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima\)](#) (úřední věstník č. 71/18)

[Pravidla týkající se poplatků za výkon úředních povinností mimo prostory soudu \(Pravilnik o naknadama za obavlanje službenih radnji izvan zgrade suda\)](#) (úřední věstník č. 38/14)

Výše uvedené předpisy se nacházejí v úředním věstníku Chorvatské republiky (*Narodne novine*) nebo na internetových stránkách profesních komor a agentury FINA.

■ Poslední aktualizace: 18/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.